

Til lovforslag nr. L 2. Betænkning afgivet af Finansudvalget den 31. oktober 1990.

Betænkning

over

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån

Finansudvalget har behandlet lovforslaget.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialistisk Folkepartis og Fremskridtspartiets medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling med følgende bemærkninger:

Ifølge regeringens forslag til finanslov for 1991 (side 265) vil statens samlede gæld runde 508,8 milliarder kroner i 1991. Gælden er sammensat af en inlandske gæld på 413,2 milliarder kroner og en udlandsgæld på 136,2 milliarder kroner. Regeringens Budgetoversigt 2 fra oktober 1990, side 22, forventer, at statens renteutgift vil andrage 58,6 milliarder kroner.

Med udgangspunkt i ovenstående hårrejsende tal for statens gældsætning kunne man forvente, at regeringen ville gøre sit yderste for at begrænse gældsætningen. Ikke desto mindre forventer regeringen ifølge Budgetoversigt 2 (side 2), at DAU-underskuddet i 1991 vil kom-

me helt op på 30,4 milliarder kroner. Det betyder i praksis, at statsgælden i 1992 vil blive forøget med det årlige driftsunderskud. Vi kan derfor med skræk se frem til, at statsgælden i 1992 vil udvise nye svimlende højder. Fortsætter udviklingen uhindret frem til 1995, vil statsgælden til den tid runde 700 milliarder kroner. Årets rentebetalinger vil da være nået op på 75-77 milliarder kroner – eller svarende til vore samlede momsindtægter.

Denne udvikling er utrolig fjendsk over for vore efterkommere. Det er vore børn og børnebørn, der skal slæbe rundt på den møllesten, vi i øjeblikket lægger om deres hals. Det er nuværende generationers uhæmmede overforbrug af statslige midler, som har plantet den gøgeunge i finansloven, som rentekontoen udgør. År for år vil rentekontoen æde sig ind på alle andre konti og kræve en fortsat strøm af skattepenge.

Den eneste måde at stoppe dette vanvid på er at sikre balance på det årlige regnskab, så gælden ikke forøges, og at skaffe penge til gældsafdrag fra besparelser og privatiseringer.

Når regeringen med lovforslag L 2 ønsker hjemmel til at optage lån for yderligere 50 milliarder kroner, er det helt absurd. Folketinget skal afvise forslaget og pålægge regeringen at fremlægge en realistisk plan for at få gældsætningen stoppet.